

maa betegnes som i adskillige Henseender forældet. Dette var ogsaa erkendt i det Udkast til Statutter for en Kreditforening for større Landejendomme, som for nogle Aar siden af en Del Landejendomsbesiddere indgaves til H. Ekscel. Indenrigsministeren, og som foranledigede, at Regeringen i Rigsdagen indbragte et Lovforslag om en saadan Kreditforening.

Vi skulle i det følgende tillade os at komme ind paa de efter vor Opfattelse væsentligste Forandringer, som de i Aarenes Løb indvundne Erfaringer ønskeliggøre paa Kreditforeningsomraadet. Først maa det da fremdrages, at Forholdene fremtidig bør ordnes saaledes, at der ingen Amortisation finder Sted af de egentlige Iste Prioritetslaan; ved „ingen Amortisation“ forstaa vi, at der ikke betinges aarlige Afdrag af Styldnerne, medens vi selvfølgelig anse det for meget heldigt, at Laanene umærkeligt afbetales ved Reserverfondens opsparede Midler. Som Kreditforeningslaanene for Tiden amortiseres, præsenterer den halvaarlige Ydelse sig for Debitor, der har optaget Laanet, som en Rentebyrde, der tynger haardt paa ham, og den, der senere kommer tll at indtræde i Gældsforholdet gennem Køb eller universal Succession, vil føle Byrden af de erlagte Bidrag endnu tungere, som en Afdragsbetaling, der ikke bringer ham selv nogen Rentelettelse, og er saa meget mere uheldig for ham, som det netop er paa den sikre Del af Prioritetslaanenes Række, at Afdraget gøres. I Reglen vil Debitor søge, saasnart en passende Tid er gaaet, at faa det afbetalte tilbage ved at søge et Tilløgslaan, naar han ikke træffer den endnu uheldigere Disposition at indfri det gamle Laan i den afsluttede Serie i dyre Domme og tage et helt nyt Laan i den aabne Serie, hvor Kasseobligationerne staa lavere, men i begge Tilfælde maa det dog kaldes en højst uheldig Ordning at afvinge Debitor aarlige for ham maaste særlig byrdefulde Afdrag for efter ti Aars Forløb at give ham dem igen paa een Gang. De sekundaire Prioritetshavere have heller ikke nogen særlig Tilfredsstillelse af Kreditforeningsgældens Amortisation, thi skulde de anse deres Stilling for mindre sikker, ville de ubetinget foretrække selv at faa Pengene, og med Hensyn til Kasseobligationernes Kurs maa den aarlige Amortisation nærmest antages kun at have den Virkning at forhindre Kursen fra at høve sig væsentlig over pari. For Landbrugets Vedkommende maa det derfor anses for absolut heldigt, at de primære Laans Maksimum sættes noget lavere end hidtil, til en vis Procentdel af vedkommende Ejendoms Værdi, bestemt ved en efter ny og paalidelige Regler fastsat Takationsforretning, og at disse Laan blive uopstigelige faste uden aarlige Afdrag.

Endnu væsentligere end det anførte er det, at indvundne Erfaringer benyttes til at skaffe Kreditforeningsobligationerne den højest mulige Kurs til den lavest mulige Rente. Dette sker ved at søge Forholdene ordnede saaledes, at Kasseobligationerne kunne vinde den mest mulige Tillid, ikke blot i Indlandet, men ogsaa i Udlandet. Hertil vil først og fremmest kræves, at der gives ny og bedre Regler for de Takationer, der tages til Udgangspunkt ved Meddelelse af Laan, men ogsaa andre Forandringer i gældende Bestemmelser saavel af formel som reel Natur. I formel Henseende maa det ønskes, at Kasseobligationerne ikke blot udsærdiges i det danske Sprog, men at Teksten tillige gengives i engelsk, fransk og tydsk Oversættelse paa Obligationerne, og at det paa disse angives, at Indfrielse af Kupons og Obligationer ogsaa sker paa de forskellige Hovedpladser i Udlandet.

I reel Henseende vil det være nødvendigt, at der træffes ny Bestemmelser med Hensyn til Ordningen af Bestyrelsesforholdene; thi vedblivende at lade ogsaa Bestyrelsen være alene hunderet paa „den solidariske Forpligtelse“ tør kaldes uheldigt, efter at Kreditforeningsinstitutionerne have vokset sig saa store, at de enkelte Medlemmer i en Kreditforening næppe kunne have indbyrdes Kendskab til eller Forbindelse med hinanden og ofte andre Foreningen uvedkommende Hensyn faa afgørende Betydning ved Valg af Repræsentanterne, der atter vælge Bestyrelsen. Repræsentanterne bør repræsentere Interessenternes virkelige Interesser, men ikke alene de nuværende Interessenters, men ogsaa de kommende og Obligationsejernes. Derfor bør Interessenterne have Indflydelse i Forhold til deres Laans Størrelse og Repræsentantskabet suppleres af Ministeriet, som varetager af de kommende Interessenters og Obligationsejernes Interesser. Valgene bør ske paa en saadan Maade, at alle Interessenter kunne faa deres Indflydelse gjort gældende og Repræsentanterne være ulønnede Tillidsmænd og komme ud af deres nuværende uheldige dobbelte Stilling, hvor de baade ere Bestyrelsens Overordnede, der vælge den, og dens Underordnede, der føre Tilsyn med Panterne; dette bør ske ved lønede Rejseinspektører, der kunne afstediges af Bestyrelsen, naar de ikke varetage deres Pligter tilfredsstillende, og foruden Repræsentanterne maa ulønnede Tillidsmænd i snævrere Kredse gøre Indstilling om Laanene. Ved de anførte Regler ville Burderingerne blive bedre kontrollerede og vinde